

Fa 25 anys que va començar a dibuixar l'acudit al diari Avui. També va dirigir la revista 'El Papus' i 'El Jueves'. Amb 44 ninotaires més, ha col·laborat en el llibre 'Enfoteu-vos -en! Humor indignat', que s'acaba de publicar

JOSEP LOSADA

“Als polítics els molesta molt que es riguin d'ells”

Núria Puyuelo
BARCELONA

Tenim sentit de l'humor?

Sí que en tenim, i ara ens convé tenir-ne, tal com està tot plegat. O tens sentit de l'humor o acabes cremant botigues com els de la vaga general. Això als polítics sembla que no els molesti, només demanen endurir les lleis, que ja són prou dures. En canvi si et rius d'ells, això sí que els molesta molt.

Per què és tan necessari l'humor?

Fer humor és una manera de defensar-te. Jo sempre explico que si agafes un bebè i el tires enlaire, el nen s'espanta, però al cap d'un moment quan l'agafes riu. Ha passat por però després riu, i jo crec que, com deia Josep Pernau, l'humor és una arma de combat. Els millors acudits que hi ha són els que s'han fet contra les dictadures, contra Franco, Hitler i Stalin.

Per exemple...

N'hi ha un de Hitler que és boníssim. Va Hitler amb el seu xòfer per un camí i de cop atropella un Punt Avui, El, 2012-04-14, p. 56.

porc i el mata. I Hitler diu: “Ostres hem matat un porc. Deu ser d'aquella masia.” I diu al xòfer: “Vés allà i els dius que hem matat el porc i que quant volen que els en paguem.” Se'n va el xòfer i torna al cap de dues hores i mitja amb dues ampolles de vi, amb la gorra al revés, i cantant. Hitler li pregunta: “Què ha passat?” “Res, que he entrat a la casa i he dit «sóc el xòfer d'Adolf Hitler i acabo de matar el porc»”. Aquest acudit el va explicar un capellà que després van afusellar. L'humor té un risc, que s'empenyín.

A qui ha fet empipar?

Se m'han empipat de tot arreu. A *El Papus* vaig rebre diverses denúncies. En vaig tenir una de Manos Blancas. L'extrema dreta també em va portar a judici. Vaig tenir molts problemes i amenaces quan vam fer un especial per la mort de Miguel Ángel Blanco...

Ara ja es pot parlar de tot?

Amb l'Església, s'hi ha d'anar en compte, però es pot tocar. Per exemple, per Setmana Santa tinc

el costum de fer acudits de Crist. Algun lector del diari s'ha ofès, però en canvi sé que a l'abat de Poblet li encanten perquè faig un Crist molt humà, cito els versicles de l'Evangeli i els lligo amb l'actualitat. Jo n'havia fet de Mahoma, però ara me'ls han prohibit.

I de la monarquia?

No hi ha cap problema a fer acudits de la monarquia, sempre que no siguin barroers. L'humor ha de ser molt intel·ligent i no barroer. El rei té molt sentit de l'humor, però el que sí que li molesta és que es fiquin amb els seus fills.

Amb quina tècnica fa els dibuixos?

Com abans. Agafo un plomí, el suco amb tinta xinesa i faig el dibuix. Després quan s'asseca, faig el fons amb el pinzell. Quan està sec faig el nas, els vestits, les mans, i després les ombres. L'última cosa sempre són els ulls, és una mania. Ho escanejo i ho envio. Sempre envio dos o tres dibuixos, així l'endemà tinc la sorpresa de veure quin acudit ha sortit publicat.

Barcelona:
C/Tàpies, 2.
08001
93 227 66 00

Girona:
Santa Eugènia, 42.
17005
93 218 64 00

Dipòsit legal:
B20.249-1976